

כתר אור עליון

העלוך מוקדש לע"נ אורית בת טובה ע"ה

פרשת ויקהל פקודי

כד' אדר תשפ"ג

פרשת השבוע

הגאון הרב זמיר כהן שליט"א

זמני השבת

הדלקת נרות-17:28

צאת שבת - 18:27

רבינו תם-19:03

מעט לכדור הארץ, היה העולם עולה בלהבות, ואילו היה מתרחק מעט - היה העולם כולו קופא. אולם התשובה פשוטה. ההרגל שוחק את ההתפעלות. כאשר דבר פלא נעשה שגרתו, אם לא נעורר בלבנו את ההתפעלות באמצעות התבוננות מתמדת, נמצא את עצמנו אדישים לכל המתרחש, ומכאן קצרה הדרך לעשות את כל הטעויות האפשריות. זהו הדבר שהיה בעורכם של ישראל במדבר, וזה בדיוק המזיק והמפריע הגדול לנו לזכור את הבורא יתברך בכל עת, ולהתחזק באהבתו ובשמירת מצוותיו. לפיכך, אחת העבודות המרכזיות בחייו של כל אדם השואף להגיע לשלימות הרוחנית, זוהי ההתבוננות התמידית בפלאי הבריאה כולה ובחסדי ה' עמנו בכל עת, באופן שלא יאפשר לשגרה לשחוק את ההתפעלות שיש להתפעל מכל פלא בבריאה. למן הפרח הצבעוני, העדין והסימטרי להפליא שיצא מתוך הבוץ החום, דרך פלאי המערכות המדהימות המורכבות יחד בגוף האדם, ועד לשמש הזורחת בכל בוקר ומאירה ומחממת את העולם. אדם המרגיל את עצמו בהתבוננות זו, גם נהנה מכל פרט בבריאה כאילו הוא עשיר גדול, שהרי כל אלה נבראו לשמשו, ואם כך, מה רב רכושו! וגם אם לחברו יש מיליוני דולרים שאין לו, אינו מקנא בו כלל, שהרי הוא בעיניו כמי שיש לו רק כמה פרוטות יותר ממנו, מרוב שפע שמשו ומשרתי העולם העומדים לשרתו - כגון מצלמות עיניו, מטחנות פיו, גודי החיילים של מערכת החיסון ועוד, וחקלאים ומאפיה שלימה פועלים רק לספק לו ככר לחם מבלי שיצטרך לזרוע, לטחון, ללוש ולאפות, וכן חייטים וקבלנים ובנאים, ומה לו להתלונן על חלקו? ומתוך כך נעשה אוהב ושמה, ומקיים את מצוות בוראו מתוך סיפוק מלא ואושר תמידי. אשרי חלקו! שבת שלום.

פרשת פקודי, החותמת את חומש שמות, מסיימת בתופעה פלאית שכל בני ישראל היו עדים לה במשך כל שנות הנדודים במדבר: "כי ענן ה' על המשכן יומם, וְאֵש תִּהְיֶה לַיְלָה בוֹ, לְעִינֵי כָל בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּל מַעֲוֵר מִיַּד תִּמְיָהָה, כִּי צַד אִם כֵּן חֲטָא יִשְׂרָאֵל בַּמְדָּבָר שׁוֹב וּשׁוֹב, כֹּאשֶׁר מִיַּד יוֹם רָאוּ בְּחֹשׁ נְסִים פְּלִאִים כָּאֵלֶּה? וּבִפְרֵט שֶׁבִּנְסֵי הָעֲנָן הָיָה תְּלוּי כָּל הַמַּסַּע בַּמְדָּבָר, וְלֹא סִפֵּק כּוֹלֵם עִקְבוֹ אַחֲרָיו וְשִׁמוֹ לִבָּם אֵלָיו, כְּכַתּוּב: "וּבְהֶעֱלֹת הָעֲנָן מֵעַל הַמִּשְׁכָּן יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל מַסְעֵיהֶם. וְאִם לֹא יֵעָלֶה הָעֲנָן וְלֹא יִסְעוּ עַד יוֹם הָעֲלֹתוֹ". אולם הדבר יובן כאשר נפנה אותה שאלה לעצמנו, מתוך התבוננות בעצמנו. אילו ממשלת מדינה השוכנת באחד מקטבי העולם, במקום בו שורר חושך במשך חודשיים רצופים, והקור נורא באותה תקופה, היתה מייצרת ומרימה לשמי המדינה כדור אש שהיה בווער בכל יממה כשתים עשרה שעות, ואז היה נע למקום מסתור לשעות הלילה ושוב עולה למחרת, ומאיר ומחמם את כל המדינה בשעות היום מידי יום ביומו כאילו השמש זורחת. וכדור האש היה עשוי באופן שחומרי הבעירה שבו מספיקים למשך שלש מאות שנה מבלי שיצטרכו להחליף את המיכל. האם לא היה הדבר פלא גדול שכל העולם היה מדבר עליו? האם לא היו באים תיירים מכל קצוות לראות ולהתפעל מהפיתוח המדהים? והנה מידי יום עולה כדור אש ענק המאיר ומחמם את העולם, ונעלם באופק בכל לילה, ובלעדי זה היה כל העולם קופא למוות, ובכל זאת אנו ממשיכים בחיי השגרה ולא נרתעים עקב כך מלהיכשל בחטאים. הכיצד? והרי פלא גדול ועצום המוכיח את השגחת ה' יתברך עלינו ועל כל העולם, נראה לעינינו מידי יום. שהרי מלבד עצם קיומו, אילו היה כדור האש האדיר הזה, שנפחו גדול פי יותר ממיליון מנפח כדור הארץ, ומסתו גדולה ממסת כדור הארץ פי כ-300,000, מתקרב

אשת חיל

מתוך החוברת כשרות המטבח

הלכות דם וביצים

ספנא מארעא (חום הקרקע)

ומכל מקום כל דין זה בביצים שנוצרו מזכר ונקבה, אבל ביצים שנוולו מתרנגולת נקבה בלבד על ידי חימום בקרקע הם נקראים 'ביצי ספנא [חום] מארעא' [מהקרקע], וכיון שלעולם לא יכול לצאת מהם אפרוח, אפילו אם נמצא הדם בחלמון, הביצה מותרת, כיון שאינו אלא לכלוך סתם, ויוציא רק את הדם משום מראית העין. (קפ)

אם נמצא דם בביצת ספנא מארעא, ושכחו להוציאו, והתערבה הביצה בביצים אחרות, הביצים כולן מותרות. (קפב)

ילקוט יוסף

סימן רמד - מלאכות שהעכו"ם עושה לישראל

מספרי מרן הראשל"צ הגאון הרב יצחק יוסף שליט"א

אם שכר את הנכרי בקבלנות לעשות לו מלאכה, ולא אמר לו שיעשה בשבת, והרגילות באותו מקום לעשות מלאכה זו בקבלנות, מותר. כגון, מי שבנה את ביתו, ונשאר לו תל עפר ברחוב לפני פתח הבית, ושכר את הנכרי בקבלנות בימות החול שיפנה את העפר כולו בשכר קצוב, ולא קצב לו מחיר יומי לפי זמן שיעשה את המלאכה, והנכרי בא לפנות את העפר בשבת, אין צריך למחות בידו, אף שהכל יודעים שהעפר הוא של ישראל, עם כל זה הכל יודעים שאין דרכם במקום זה לפנות עפר בשכירות יום, אלא בקבלנות. [ילקוט, שבת א עמ' יז].

ההקדשה המרכזית

לרמא: מ"ר הרב דוד שלום [בצר] בן ויקטוריה, הרבנית צביה חנה בת הרבנית אביגיל, יוסף עזריאל בן חיה מיכל, שגיא בן סיגלית לויט, יניב בן אהובה, אריה בן שמחה. ידידיה בן אביטל. יהודה יצחק בן איריס. מרים בת אסתר, אברהם אלברט בן בלינה, משה בן בלינה, הרב בנימין דב בן סימה רחל. יצחק חיים בן אידה. שלמה בן רחל, הדסה בת דקלה, רבקה בת אלטו. שירה בת אביגיל אלה. שלו בן רויטל. בניה שראל בן אביבה [ולהבדיל לע"נ: אשר מסעוד בן עזיזה]. הרב אורי זוהר בן גולדה זצוק"ל שם טוב ציון בן אסתר אסתר יוכבד בת רחל ברכה, ר' חיים זאב בן עופרה יעל ז"ל. [הצילוח עם ישראל ברוחניות ואשמיות ולטאלה השלמה ברחמים במהרה אמן]

שאלה אחת פחות!

הרב שטיינמן אגודת

אליבא דהילכתא

הרה"ג בנימין חותה שליט"א

שאלה: שעות שבת הנמצא במצב פועל האם מותר להעביר את הכפתור האמצעי שבשעות למצב קבוע שימשיך לפעול קבוע ללא הפסקות ולא יהיה מושפע ממצב הזיזים ויפעל בין שהם לחוצים ובין שהם כלפי חוץ?

תשובה: כיון שהדבר נתון במחלוקת בין מהנדסים וגם יש שעונים שיש השפעה חשמלית בפעולה זו ויש שעונים שלא כך לכן אין להעביר הכפתור למצב זה.

ביאורים: זמן רב שאני חוקר דבר זה עם מהנדסי חשמל רבים ורבה המחלוקת בדבר זה ויש שאמרו לי שיש שעונים שיש פעולה חשמלית מיידית בפעולה זו ולכן אין להזיז כפתור זה בשבת ויום טוב.

היה זה בבקרו של יום הפורים. אחד מתלמידיו של מרן ראש הישיבה נקש על הדלת, נכנס פנימה ומסר למרן מעטפה ובה חמשת אלפים דולר. "כסף זה מיעד עבור אברך פלוני, שמתיבש לקבל צדקה", אמר התלמיד, "אברך זה יסרב לקבל את הכסף, אלא אם כן הרב ימסרנו לו!" מרן נענה ברצון, והצניע את המעטפה במקום סתר. אלא שכעבר שעה קלה, כאשר הלך להוציא את הכסף ממקומו, על מנת למסרו לאברך, נחרד מרן לגלות, כי המעטפה נעלמה ואיננה. צער גדול אפף את מרן. הוא החל לחפש אחר המעטפה, במשך שעה ארוכה, וכל בני הבית הצטרפו לחפושים. אולם לשוא. הכסף נעלם כאלו בלעה אותו האדמה. ככל הנראה נגנב על ידי קל דעת שניצל את ההמלה הפורימית. חלפו עוד כמה שעות ומרן בקש לקרא לתלמידו שהביא את המעטפה. כאשר הופיע התלמיד בחדרו, אמר לו קב: "דע לה, כי מעקר הדין לא הייתי שומר אלא שליח, ומו הדין אני פטור מנגבה ואבדה". "אולם", הגיבה מרן את קולו, "הלא עוד מעט אגיע לעולם האמת, ושם ישאלוני עד כמה דגדקתי לשמור על הכסף, ואולי, חלילה וחס, תהיה עלי איזו תביעה, ורמנא ליצלו..." התלמיד נסה למחות, אך מרן עצר בעדו. "מנוי וגמור עמי, לשלם את כל הכסף! בינתיים, ביום פורים, העברתי לאברך כמה מאות דולר שהיו לי. ושלחתי לבקש הלואה מקפת הגמ"ח, משום שאין ברשותי סכום כה גדול. בימים הקרובים אקבל את הכסף ואשלחנו לאברך, ואת החוב אחזיר בתשלומים..." "דע לה!" נצצה דמעה בעינו של מרן ראש הישיבה, "כי כדאי לשלם גם מאה וחמשים אלף דולר כדי לחסוך שאלה אחת בעולם הבא..." ואכן, קבל מרן ראש הישיבה את ההלואה ומסר את הכסף לאברך, ובמשך שנה תמימה התאמץ לפרע את ההלואה, עד תמא... הכל כדאי, כדי לחסוך שאלה אחת בעולם הבא!

3 שבועות שאלה ואורח אורח באסעדה
פתאום מתחיל לרדת גשם
השאלה והאורח אומרים לרב רב תביא מטרות
אמר הרב רק בתנאי אחד שלא תוכלו מהגידה של.
הוא הרב עוברים שלוש ארבע שעות והרב לא מגיע
אומרים השאלה והאורח באו נאכלו או את הגידה לעצמם
הלה פתאום יוצא הרב מאחורי העצמי ואמר שמעתי
אתכם! עכשיו אני לא הולך! תשכחו מזה!

אין גיל מקור מידי לעצמי
עצור באוטובוס שניה
לפני שמישהו אחר בא
לעצמי.

אני אילה חמודה, למה
התחפשת?
שוטר: תעלי מפה מיד.

ידידת הקרוב,
בואי והצטרפי אלינו למועד מרתק של 40 יום
לימוד הלכה יומי - רק 5 דקות
בנושא הצניעות
מפי הרבנית רות שמש תליט"א
03-6171121
אח"כ לרקע לזכירת 1-1 אלבא 2-

צריך שיאמין
שהכל לטובה,
ורק אח"כ ישתמש בשכלו
בשביל להבין
מה ה' רוצה ממנו
breslev.co.il

בואי תתחברי
לקו הישועות
(הלכות צניעות
וסיפור ישועות)
3 דקות ביום
מצילות חיים
ותראי ישועות
בכל התחומים